

**סעם קעסטין ווערט אלט
פופציג יאָהֶר.**

ט' ט' ט' ט' ט' ט'

חכ'ען. מיעפ איזן זיין נשמה טלייהט און ערנשטייך מענישליךער פונק מיט חן און ליעבעז צו אלעמען.
איזן זיין חן איזן דא די בעשיינען-
קייט, די אפענהער צייניקיט, די צונגעלאַ

זענקייט, זואס באנגלייט איהם אי אויגער דער ביהגען, אי אין דעם פשוט'ן לעבען. דער קאמיקער אויפֿ דער אידישער ביהגען אוין דעלע איזונציגער זואס שבעטלט אהן גאוח אפְּילו איין א מעלאדרמאָ. אויה דער אידישער ביהגען א קאמיקער אוין נאך דאס זעלבע זואס א הויף ווינץ ליגג בײַס קענינג איין שעקספֿיעֶרֶס צייד מען.

דער קאמיקער דארה אַרײַזָּאנגען ערדם ביטערען אמת דעם לענדלאָרֶד, דעם באָס, די פערלִיעַבטע און די אלַּלְּ.

דער קאָמִיקָעַר אַיּוֹ דָּעַר נְעוּוִיסְעָן
פָּנוּ דֵי אִידְישַׁע אַקְטִיאָרָעַן. קַעֲסְטִין
איּוֹ עַס נִימַּת נָאָר אַוִּיפָּע דָּעַר בִּיהְנָעַן. עַד

אֶסְטָן אֲמַעַשְׁנָה כִּים אֵין נְשָׁמָה וְעוֹזָם עַד
נְעַרְחָרֶת פַּוִּין פְּרַעֲמָרֶת לְיִרְדֹּן בֵּין צָו
מְרֻחָרֶעָן. אֲבָעָרֶן סְעֵם קַעַסְטָן וּוּוִינְגֶט
נִימֶט. סְעֵם קַעַסְטָן אֵין נְתִין קַיְינָן אִידְעָרֶן
נָעַן וּוּ טְבִיה דָעַר מְלִיכָנְגָעֶר וְאַנְטָן.
וּוְעַן קַעַסְטָן עֲרַשְׁיָנְטָן אֲמַהְלָן אַיְן
אֵין עֲרַנְסָטָע רַאֲלָעָן. וּוּ צָוָם בְּיִשְׁבָעָל
יְמָלֵךְ דָּבָר עֲגָלָהָרָה אֲמַהְלָן וְאַנְטָן.

אָס וְעַד קְלִינְגֶּעָן מְחוֹתָן אָז שְׁלָמָן
אֲשֶׁר אָנוֹנֵעַ נְלוֹיְבָעָן, אַיז עַר בְּעַד
חַנְּטָמִיט הַמְּמָאָר. סְאַיז אָז עַרְנְסְטָה
רָאַלְעָע, אָבָעָר עַס וּוְילָט זִיד לְאַכְעָן. עַס
וּוְילָט זִיד פְּרָעָהָעַן וְיַהְך, וּוְיַיְלָע עַס תְּחָוֹת
הַנָּאָה טִיעָפָע אַין הַאֲרוֹצָעָן, וְעַן סְעַם קַעַפְתָּן

טין אין אויף דער ביהנע. זיין גאנץ
צער אויסעהן, זיין חנ'עווידנע בערדעל,
פיט זיין חנ'עווידיגער שטימיכע מאכט
אייך צו פיהלען גוט אונ ער קומט אייך
צו פודען געוזנד. ער אין א מהויה

נפשות, זו קומען אויף דעם קליינעם
מוחותן, זוויל סעם קעסטין זויצט אין
דעם דאזויגען מוחותן.
אויף דער אידישער ביהנע אויז ער

שווין עטלייב און צוועאנציג יאחד אונ
אפשר טאקע די גאנצע דרייסיגן.
ער אייז געבעראדען איין קיעווע, רוס-
קאנדר און אייז געקומען און אומעריקא-
אלסן וווענבר בעבוב. בא און פֿאָמְפֿרִיבָאָטָה

האט ער געארבייט אלש שוידט אפער
ריינטער אין א שאפ און עס האט איהם
געזונגען צו דער ביהנע ווי צו א קליפה.
זיין מוטער האט אלין געבענט אַ

שאפ פון העמדער אוון איהם, דעם זוהן
סעם, האט מען עם געווואטל מאכען
פארן' נאנצען דירעקטאר אוין דעם העמֶר
דער שאפ. דער זוהן אוין אנטלאפען
אוון געוווארטען או אקסטיאב ער האט זיין

**נעלאנט, גהונגערט, געפראהרען, גע-
האט גערענט צרות, בייז ער האט גע-
קענט עסעו א שטיקעל ברויט פון זיווין
אקטיארסטע ביינזעט.**

איצטער אין ער אבער דער פאָ
פּוֹלְעֶדֶר סַעַם קַעֲמִתֵּן, דַעַר יוֹנָגָעֶר פּוֹבֶּר
צִין יַהֲדוֹגָעֶר אַיד אָנוֹ אַיִן פּוֹן דַי וּעְדָן
נִיגָּע הַוִּיךְ בְּעַצְמָה לְטֻעַן אִידּוּשׁ שְׂוִישְׁבַּעַט
לְשָׁבָר.

ווען קעטטין קומט אדרויים פארן
עלום איז מיט איהם פול די גאנצע ביהָ
גע. עס מאכט ניט אווים וואס ער זאל
שפיעעלען. ער איז אליאין אַ ראלען אַן

אנו פאר זיך. ער איז דער חן'וודיגער אקטיאר קעסטמן און איז אליאן פאר זיך
א נאנצע בייעסן, א פופצין יאחרדינען
פייעסן, וואס איז שפאנעל נוי וו ערשות
אוונטערנערבוינן.

וַיַּעֲשֵׂה בְּעֵד אֵין דָעַר 21 טָעָר
אַפְרִיל. דָאוֹן ווּעֶרֶת אֵימָם פּוֹפְצִיב יָאָהָר.
די אַקְטִיאָרָעָן יוֹנִיאָן, ווֹאוֹ עֶר אֵין
טְחַעַטִינָא אָנוֹ הַעֲלֵפֶט. אָז אַלְעַז וְאַלְעַז הַאֲזָר.

בגען ופרנסת פון שפייעלען טהעאטער
מאכט אַ יומַן מָוֵב לְכֹבֵד קַעֲטִינְגַּן.
עם ווערט אַרְאַנְגּוּשִׁירֶם אַ גַּרוֹסֶס
אַרטִיגְנֶר בְּאַנְקָעַט צַו וּלְכָעַן עַם וּלְעַלְעַן
גַּעֲלָדָעַן וּוּרְעָעַן אַלְעָדְלִיַּה אַרטִיכִיסְמַן
אוֹן שְׂרִיפְתְּשָׁטָעלָעַר. מעַן וּוְעַט דָּעַם יָוָר
בְּיַלָּאָר גַּעֲבָעַן מַתְנוֹת אוֹן קַאמְפְּלוּמָעַן
טְעַן אוֹן ערָה, קַעְסְּטִין וּוְעַט זַיְצָעַן וּוְיָא
אַ סְטָטָאַטִּיק, וּוְיָאַעַט פָּאַר אַ אַיְרָעַן,
וּוְאַס אַיְזָן קַיְוָן עַין הַרְעָאַלְמָן גַּעֲוָאַרְעָעַן
פּוֹבָאַגְּן וְאַחֲכָן

זיוונע קאַן

מagenta אונז פדרעה ל'אַדמאַשינען. מיר לאָכען און
מייד האבען הנאה. מיר לאָכען און
עם קומט אונז צו פודען געוגנד, וויל
סעסם קעסטני אַכמוּירט אונז.

השיבו און פישומאן ליטראטורי
השיבו און פישומאן ליטראטורי

קעסטון איז פון די געצעה לטע אקד-
טיארעהן, וואס זאגען גערען אויס זויירע
יאחרען, אונן וואס בענו צען זיך ניט מיט
זויירע פאל צוואר צייניג יאהרינע פאטאל.

קופט זיך אין איהם איזין, אין דעם
ברבען, אין דעם לומסיגען „יאט”. אם

רונען עדר באיטשיך קומט ער אוים.
אונז דאם איז רב שמאל קעסטין איד
פונן פופצין יאהר, וואס האט שווין איז
ערנוו אקסענע מאכטער אויפֿ דער אידן
הוועניאב גרבונן אלך שיינטערנערן

ביחנעו האבען אלע ליעב. ניט קעטינען עז האבען אלע ליעב. ניט ביגאר האט מען איזיהם ליעב ווען ער אין אויזוועך דער ביהנעו אונ מאכט אונז צום גלויובען. אונ די גאנצע וועלט פאנצט אונ

לענין גנט און שפרינט פאר אונז. מען האט
קעסטינען לעיב אין טאג טונלייבען לעע-
בען, וויל ערד איז א גוטער חבר, אַ
ליעכלייכער מענטש אַ מענטש מיט חן
אוויפֿן דבום אַט מיט חן אַיְן דבר נשטמָן.

אוֹנוֹ דָּם אַיִן דָּר עִקָּר אַיִן קָעֵץ
מִנְיָעֶן. עַר אַיִן נִתְּבָלוּוֹ אַתְּ מַעֲנָצָעָר
אוֹנוֹ אַ שְׁפְּרִינְגָּעָר. זַיְוָן יַעֲדָר טָאנָאָז.